

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2011. augusztus 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A közlekedés biztonsága ellen gondatlanságból elkövetett vétség miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** mint másodfokú bíróság 2011. január 31. napján kihirdetett **1.Bf.77/2010/5.** számú ítéletét
h e l y b e n h a g y j a .

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárás során felmerült 9.660.- (kilencezer-hatszázhatvan) forint büntügyi költség az állam terhén marad.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokon eljáró Gyulai Városi Bíróság a 2009. december 4. napján meghozott 4.B.495/2008/56. számú ítéletével a vádlottat a közlekedés biztonsága ellen gondatlanságból elkövetett vétség miatt 540 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100.- forintban állapította meg. Az így kiszabott 54.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén napi tételenként egy napi fogházbüntetésre rendelte átváltoztatni.

Kötelezte a vádlottat 69.207.- forint büntügyi költség megfizetésére, míg 787.377.- forint büntügyi költség felől úgy rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, eltérő minősítés miatt, súlyosítás végett.

Az ügyészi fellebbezést a Békés Megyei Főügyészség a Bf.358/2010. számú átiratában fenntartotta és azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét halált okozó, a közlekedés biztonsága ellen gondatlanságból elkövetett vétségben állapítsa meg és vele szemben fogházbüntetést szabjon ki, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság a 2011. január 31. napján meghozott 1.Bf.77/2010/5. számú ítéletében a vádlottat az ellene a vád szerinti halált okozó, a közlekedés biztonsága ellen gondatlanságból elkövetett vétség miatt emelt vád alól felmentette. Ugyanakkor a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének szabálysértése miatt vele szemben az eljárást - elévülés miatt [Sztv. 11. § (7) bekezdés] - megszüntette. Úgy rendelkezett, hogy a felmerült 868.584.- forint bűnügyi költség az állam terhén marad. Az ítélet ellen fellebbezésnek volt helye.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, felmentése miatt, bűnösségének a vád szerinti bűncselekményben történő megállapítása és vele szemben fogházbüntetés kiszabása végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.83/2011/I-2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az első fokon eljáró Gyulai Városi Bíróság, amikor a baleset során életét vesztett sértett, valamint **(név)** halálának körülményeire nézve a tárgyalási szakban csupán **1. sz.** igazságügyi orvosszakértőt nyilatkoztatta, holott a nyomozati eljárásban ugyanezen körülményre a boncolást végző **2. sz.** és **3. sz.** igazságügyi orvosszakértők adtak véleményt. Mivel a Be. 101. § (2) bekezdése szerint a halál oka és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni és ez a szakértőknek a tárgyaláson történő meghallgatására is vonatkozik, az ügyész álláspontja szerint a korábban eljáró szakértők nyilatkozatának beszerzése is szükségessé vált arra nézve, hogy véleményük azonos-e a tárgyalási szakban eljáró szakértő véleményével. Ezen eljárási szabálysértésre visszavezethetően a tényállást megalapozatlannak tartotta. A másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság felülvizsgálata során az eljárási szabálysértést nem észlelte, így a megalapozatlansági okot nem küszöbölte ki, melyre tekintettel az ügyész álláspontja szerint a tényállás felderítetlen maradt [Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja] és ebből következően a másodfokú ítélet érdemi felülbírálatra nem alkalmas.

Mivel a harmadfokú eljárásban a Be. 388. § (2) bekezdésére figyelemmel bizonyítás felvételére nincs lehetőség, a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárásra utasítását indítványozta azzal, ennek során a megyei bíróság döntse el, hogy felvett bizonyítás keretében kívánja-e orvosolni az elsőfokú bíróság által megvalósított megalapozatlanságot

Bhar.I.127/2011/3.

eredményező eljárási szabálysértést, vagy az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezi.

Az ítélőtábla az ügyészi fellebbezést nem ítélte alaposnak.

Az ügyész által felhozott eljárási szabálysértéssel kapcsolatban az ítélőtábla álláspontja a következő:

A Be. 101. § (2) bekezdésének azon előírása, hogy a halál oka és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni kógens szabály, vagyis e körben két szakértő igénybevétele kötelező. A jelen esetben mind a sértett, mind **(név)** boncolását **2. sz.** és **3. sz.** igazságügyi orvosszakértők végezték és a nyomozás során e két szakértő nyilvánított véleményt mindkét személy halálának okára és körülményeire. Az elsőfokú bíróság a tényállást e vonatkozásban ezen igazságügyi boncjegyzőkönyvek és vélemények alapján állapította meg és a tényállás az elszenvedett sérüléseket, azok keletkezésének körülményeit, illetve a halál okát illetően a sértett és **(név)** esetében is **2. sz.** és **3. sz.** igazságügyi orvosszakértők véleményét tartalmazza (első fokú ítélet 9. oldal 3. bekezdése és 6. oldal utolsó, illetve 7. oldal 1. és 2. bekezdése).

Az ügyben az **1. sz.** igazságügyi orvosszakértő a 2009. július 2. napján és 2009. november 27. napján tartott első fokú tárgyaláson nyilatkozott. A 2009. július 2. napján tartott tárgyaláson azon védői kérdés megválaszolásához, hogy ha a sértett csak a vádlottal ütközött volna, akkor is bekövetkezett volna-e a sértett halála, a két szakértő, **2. sz.** és **3. sz.** igazságügyi orvosszakértők által megállapítottakat használta fel (első fokú 36. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 18. oldal utolsó és 19. oldal 1-3. bekezdése).

A 2009. november 27. napján tartott tárgyaláson annak tisztázása során, hogy a sértettnek mely sérülései keletkeztek **(név)**-vel való ütközéstől és melyek az eleséstől, miután az ügyész ismertette a sértett vonatkozásában az erre vonatkozó, az említett két szakértő által készített boncjegyzőkönyv és ahhoz fűzött orvosszakértői véleményt, nyilatkozott **1. sz.** orvosszakértő, hogy ezzel egyetért és a továbbiakban is ennek figyelembevételével került a kérdés tisztázásra (első fokú 55. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 33. és 34. oldala).

Az ítélőtábla álláspontja szerint is eljárási szabálysértés valósult meg, amikor **1. sz.** igazságügyi orvosszakértő is nyilatkozott az elhalt sértett és **(név)** sérüléseivel kapcsolatban, de mivel a halál okára és körülményeire elsődleges véleményt nyilvánító két szakértő véleményét csak felhasználta és ehhez képest új körülményt nem jelölt meg, nyilatkozatának az ügy szempontjából jelentősége nem volt. Ebből következően, az eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki.

A harmadfokon eljáró ítélőtábla a Be. 387. § (1) és (4) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt

megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy egyébként mind az első fokú, mind a másodfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le az eljárást és a másodfokú bíróság által két ponton helyesbített és irányadónak tekintett tényállás megalapozott. Így, a harmadfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 388. § (1) bekezdés].

A másodfokú bíróság maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének is.

Az ügyész sem vitatta, abban a kérdésben helytállóan foglalt állást a megyei bíróság, hogy jelen esetben a gyalogosan közlekedő vádlott nem lehet alanya a közúti közlekedés biztonsága elleni bűncselekménynek, mert az említett bűncselekmény elkövetője csak kívülálló lehet. A közúti közlekedési szabályok hatálya alatt lévő gyalogos ugyanis, a közlekedés biztonsága elleni bűncselekménynek csak akkor lehet tette, ha magatartásával nem a közúti közlekedés, hanem más közlekedési ágazat, így a vasúti, légi vagy vízi közlekedés biztonságát veszélyezteti. A vádlott terhére a Btk. 187. §-a szerinti közlekedési bűncselekmény merülhetne fel, de a Btk. 191. § (2) bekezdése szerint a 185-187. §-ok alkalmazásában nem tekinthetők közlekedési szabályoknak a gyalogosokra és az utasokra vonatkozó rendelkezések. Tehát, a vádlottnak mint gyalogosnak, a büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg ezen bűncselekményben sem, melyre szintén helyesen hivatkozott a másodfokú bíróság.

Következetes a bíró gyakorlat abban, hogy ha a személyi sérüléssel járó baleset oka a gyalogos, vagy az utas által, a rá vonatkozó közlekedési szabály megszegése, büntetőjogi felelőssége a sérülés mértékéhez igazodóan gondatlan testi sértésben, vagy gondatlanságból elkövetett emberölésben állapítható meg. Az irányadó tényállás szerint a vádlott a baleset bekövetkezését nem tudta volna elhárítani. Azon magatartása, hogy láthatósági mellény nélkül az úttesten közlekedett, a baleset bekövetkezésében nem játszott szerepet, a halálos eredményű baleset kizárólag a (név)-vel történt ütközés következménye volt (első fokú ítélet 8. oldal 2. bekezdés). Ilyen tényállás mellett pedig a hivatkozott testi épség, illetve élet elleni bűncselekmény sem róható a vádlott terhére.

Bhar.I.127/2011/3.

A kifejtettekre tekintettel helyesen járt el a megyei bíróság, amikor a vádlottat a vád szerinti bűncselekmény vádja alól felmentette és azt állapította meg, hogy a KRESZ 21. § (1) és (12) bekezdésében foglaltak megszegésével csupán a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését valósította meg, melyben büntetőjogi felelősségre vonása viszont, az Sztv. 11. § (7) bekezdésére figyelemmel - az elkövetésétől eltelt két év miatt - elévült, amiért felelősségre vonhatóság hiányában az eljárást megszüntette.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a Be. 393. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva a másodfokú határozatot a Be. 397. § alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során a kirendelt védő díjával és útiköltségével összesen 9.660.- forint bűnügyi költség merült fel, mely a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2011. augusztus 30.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.127/2011/3. számú végzése és a Békés Megyei Bíróság 1.Bf.77/2010/5. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2011. augusztus 30.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke